

digt vil resultere i, at vi også vil få lavere priser til gavn for forbrugerne.

Der er derfor en lang række helt konkrete fordele ved euroen, men der er da også ulemper, nemlig for de lande, som står uden for euroen, hvoraf Danmark er et af dem. Vi må nemlig forvente, at der fortsat vil være et rentespænd i forhold til euro-området. Vi vil med andre ord skulle betale en risikopræmie i form af en højere rente i Danmark, fordi vi står uden for.

Der er så nogen, der kan spørge, om det nu også er nødvendigt, eller hvordan det kan være, at vi kan komme til det. I dag betaler vi en risikopræmie, der ganske vist er meget lille, men den er trods alt på 0,25 pct. Men grunden til, at vi gør det, er jo, at vi betaler for at forbeholde os retten til at devaluere. Det er sådan set det, man gør ved at stille sig uden for. Det prøver vi at finansiere ved låntagning i Danmark, og Det Konservative Folkeparti havde da gerne set, vi havde været den risikopræmie foruden, men vi respekterer det danske forbehold.

Samtidig vil Danmark også miste politisk indflydelse i det økonomiske og politiske samarbejde. For det første fordi man i forbindelse med euroen opretter en fælles centralbank. Den kan vi af naturlige grunde naturligvis ikke være med i. Samtidig er der på det europæiske rådsmøde i Luxembourg i 1997 blevet oprettet et Euro-X-Råd.

Jeg forstår, at det er ganske naturligt, og synes egentlig, at det er ganske naturligt, at ministrene fra eurolandene ønsker at have et forum til at diskutere euroanliggender. Jeg havde gerne set, at Danmark kunne have været med som observatør, for jeg synes jo, at Danmark skal have så stor indflydelse som overhovedet muligt på det økonomiske og politiske samarbejde, der foregår omkring os, men jeg respekterer den beslutning, der er taget. Det er altså et område, hvor man kan sige, at Danmark mister indflydelse. Og det er sådan set sagens kerne i det, vi diskuterer i dag.

Vi fortsætter med at føre den økonomiske politik, som vi har ført i mange år i Danmark – jeg tror en 15-16 år – og den kommer til at ligge meget tæt op af eurolandenes, men vi sidder i en selvvalgt situation qua vores forbehold, hvor vores indflydelse mindskes. Den situation kan kun ændres ved en folkeafstemning, og det føler jeg behov for at understrege endnu en gang.

Det er ikke kun regeringens opgave at sikre, at vi deltager så meget som overhovedet muligt, og at vi får så stor indflydelse som overhovedet muligt, det er også alle de partier, der vil Danmark det vel. Konsekvensen må jo være, at vi for det første skal opføre os mere snusfornuftigt end de andre lande. Vi kommer oven i købet til at betale en ekstra pris for det. Og vi må naturligvis forsøge at lægge os så tæt op ad de øvrige eurolande som overhovedet muligt. Vi støtter derfor også den linje, som regeringen har lagt op til, hvor vi prøver at knytte den danske krone så tæt som overhovedet muligt til euroen.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi naturligvis afviser Enhedslistens forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen havde den opfattelse, at denne eurosag ikke havde noget med folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten at gøre. Det mener jeg er forkert af to årsager.

For det første er der den sammenhæng, at Amsterdamtraktaten understreger, at beskæftigelsespolitikken skal ligge inden for rammerne af de retningslinjer, der vedtages i ØMU'en. Det vil sige, at det ikke er muligt at føre en beskæftigelsespolitik, som går ud over de stramme ØMU-krav. Det var noget, Tyskland fik hamret ind i Amsterdamtraktaten for at sikre, at der ikke kom en offensiv beskæftigelsespolitik ud af det. Diskussionen er altså i Amsterdamtraktaten. Det er ganske vist blevet udlagt af regeringen, som om Amsterdamtraktaten gav anledning til mere beskæftigelse, men det modsatte er altså tilfældet.

For det andet har det med folkeafstemning at gøre, fordi et nej ved folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten naturligvis kan tjene som en vaccination mod yderligere overvejelser om at underminere den danske undtagelse på euro-området. Derfor kan man altså ved at stemme nej til Amsterdamtraktaten være med til at sende et klart signal til ministeren og flertallet her i Folketinget, der hedder: Lad være med at røre ved den undtagelse.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg på ingen måde deler den opfattelse, som Enhedslisten har af Amsterdamtraktaten, og ej heller den fortolkning, som hr. Keld Albrechtsen her